U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **nezl. R. Ch.**, zast. zákonným zástupcem G. Ch., právně zastoupen advokátem JUDr. Jiřím Macháčkem, se sídlem v Praze 11, Brodského 1678, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 7. 2004, č. j. 11 Az 26/2004 – 19,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna zástupci stěžovatele JUDr. Jiřímu Macháčkovi, advokátu, **s e p ř i z n á v á** v částce 1075 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze shora označeným rozsudkem zamítl žalobu podanou žalobcem, zastoupeným jeho otcem Gagikem Chtchyanem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2004, č. j. OAM-35/VL-01-P05-2004, jímž bylo rozhodnuto tak, že se žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Polici České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu), neuděluje. Současně bylo rozhodnuto tak, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 tohoto zákona.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel prostřednictvím svého zákonného zástupce, osobně dne 27. 7. 2004 u Městského soudu v Praze, pracoviště Hybernská, kasační stížnost. Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek Městského soudu v Praze a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně žádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., s tím, že současný stav řízení mu může přivodit značnou újmu na jeho právech za situace, kdy by byl nucen vycestovat z území České republiky, kde s rodiči a sourozenci pobývá.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek Městského soudu v Praze, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze, byl doručen do vlastních rukou zákonného zástupce stěžovatele G. Ch. dne 7. 7. 2004, jak vyplývá z číselného záznamu na dodejce od obálky, v níž byl rozsudek doručován. Číselný záznam je opatřen podpisem stěžovatelova zákonného zástupce.

V souladu s ustanovením § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení) byl a v projednávané věci středa 7. 7. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byla potom v souladu s výše citovaným zákonným ustanovením středa dne 21. 7. 2004. Nejpozději v tento den mohl stěžovatel podat kasační stížnost s účinky zachování lhůty.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla Městskému soudu v Praze předána osobně až dne 27. 7. 2004, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost jako opožděně podanou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností.

Současně s kasační stížností požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku uvedené stížnosti ve smyslu § 107 s. ř. s. Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro opožděnost, se tímto požadavkem již Nejvyšší správní soud zabývat nemohl a také se jím nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Soud stěžovateli pro toto řízení ustanovil zástupcem advokáta; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 1000 Kč za jeden úkon právní služby – převzetí a příprava věci [§ 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů], paušální náhradu výdajů na poštovné, hovorné a přepravné částkou 75 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), tedy celkem 1075 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. dubna 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu